

et meget stort Navn, og Macchiavellisme er en meget middelalderlig Form for politisk Virksomhed, den tager jo det politiske Mord i sin Tjeneste. Jeg tror, ingen er gaaet til at sigte det ærede Medlem fra Ringkøbing for Tilbøjelighed i saa Henseende. Det er ikke det ærede Medlems Macchiavellisme, man har talt om, nej, hvad man har haft et stærkt Indtryk af her i Tinget, er, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ser saaledes paa Sagerne, at disse overhovedet kun kunne ventes gennemførte, naar han staar i Spidsen for dem. Naar jeg ser paa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), synes det mig, at han maa have haft en stærk Erfaring derom, thi hvad der foregik i Sommer-samlingen, var jo ganske simpelt hen dette, at Sagerne kunde ikke løses, saa længe det ærede Medlem fra Æbeltoft stod i Spidsen for Ledelsen. Men i samme Øjeblik, som der skete en lille Sceneforandring: Tæppet ned, Tæppet op igen, lod Sagerne sig løse ganske paa samme Maade, som det ærede Medlem fra Æbeltoft havde været inde paa. Jeg tror ogsaa, at ved den Fremgangsmaade, det ærede Medlem fra Æbeltoft den Gang valgte, har han bestyret det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i den Opfattelse, at Sagerne overhovedet ikke kunne ventes gennemførte her i Landet, uden at netop dette ærede Medlem staar i Spidsen derfor. Men jeg har en Tilbøjelighed til at tro, at denne Anskuelse allerede er overlevet, at den er noget forældet, at den bygger paa Kendsgerninger, som ikke længer eksistere i vor Politik. Det er imidlertid til denne Politik's Fremme, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har udkastet Tanken om Sammenkoblingen, Sammenkoblingen af en indskrænket Grundlovsrevision og den midlertidige Valgkredsordning.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremsatte i Gaar i Forbindelse hermed nogle Udtalelser, som jeg maa faa Lov til at beskæftige mig noget med. Det ærede Medlem fra Æbeltoft erklærede, at han havde taget fejl i 1894 angaaende Valgkredslovens Revision den Gang, han erkendte, at han tog fejl. Han sagde: Jeg hører til de besynderlige Mennesker, der erkende det, naar jeg tager fejl. Men det

ærede Medlem maa tilgive mig, jeg synes nok, det bliver noget betænkeligt med hans Fejltagelser. Det ærede Medlems Militærpolitik er en eneste stor Fejltagelse, han har erkendt det. Et Hovedpunkt i Forligspolitikken var ogsaa en Fejl, han har nu erkendt den, maaske ogsaa Forligspolitikken er en eneste stor Fejl? Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ogsaa vil erkende dette. (N. Neergaard: Jeg sagde det modsatte) . . . Sagde det ærede Medlem det modsatte, saa maa jeg altsaa afvente en Erkendelse af denne Fejl nogle Aar endnu. Men hvornaar har da det ærede Medlem handlet rigtigt? Jeg tror ikke, det ærede Medlem skulde overgive til Historien den Karakteristik af sig, at han var den besynderlige Mand, der erkendte, at han næsten altid havde taget fejl. Imidlertid, paa det, som det ærede Medlem har sagt her, begrundet jeg Haabet om, at han ogsaa vil erkende, at han har taget fejl i Gaar, thi det, han sagde om den midlertidige Valgkredsordning, var virkelig overmaade besynderlig fejlagtig. At Valgkredsloven af 1894 var en Fejl, derom er der ingen Tvivl, og derom er der jo nu opnaaet saa godt som Enighed her i Tinget. Den midlertidige Valgkredslov af 1894 var en stor Fejl, men den gennemførtes, vedtoges af Folketing og Landsting og stadfæstedes af Kongen, den er paa fuldstændig lovmæssig Maade indført her i Landet, og da ingen vil paastaa eller har paastaet, at vi ikke i disse 15 Aar have levet under grundlovmæssige Kaar her i Landet, maa det derigennem være erkendt, at en midlertidig Valgkredsrevision kan foretages, og dette er jo ogsaa erkendt, idet alle Partier i Folketinget i forrige Samling vare rede til at gaa ind paa en midlertidig Valgkredsrevision. Den Sammenkobling, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har bebudet, og hvis Art vi stadigvæk ikke kende, er, dog ikke den farligste for Sagernes videre Udvikling. Der er en anden Sammenkobling, der maaske er lige saa besværlig, og det er den, som knytter det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Der er jo for ganske nylig vedtaget et For-